

πενή κηστειώντων, υπερίστων σταφυλιών, τῶν πρώτων φρούτων τούτων, ἐχθρὸν ἐκείναι ἀντιχριστιανικὰς, ὅτι βέβαιον.

Οὐδένα οὐταὶ πλουτῆρες τοῦ καταστήματος δέχονται ἀλληλοδιαδόχως πάντας τοὺς ἀσθενεῖς τοὺς εὐρισκόμενους ἐν Λουτρακίῳ. Καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶνε ἀρετὰ μέγας, ὡς ἐπληρορορήθημεν μὲν τὸ πρῶτον ἐξ ἀπορίας, ἡ δὲ Λακτόπιν. Ἐκ τῆς πληροφορίας, ἣν ἐλάβομεν, ἐμαζάλλῃ ἀπορία εἶχε γεννηθῆ ἐν τῷ ἰπνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐξ ἡς ἀφοῦ οἱ λουτῆρες εἶνε δέκα, οἱ δὲ ἀσθενεῖς οἱ ἐν αὐτοῖς λουόμενοι τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπερίτους ἐκατὸν πεντάκοντα, πῶς κατορθοῦσάν ὡς τε ὅλοι καὶ λούωνται. Διὰ τὴν ἐπισημότητα πάντοτε, ὅτι οἱ χάριν τῆς ἐκυτῶν υγείας εἰς Λουτρακίον ἐρχόμενοι, δὲν θὰ ἐβουλόζοντο ἐν τῷ ὕδατι, οὐδὲ θὰ ἐξήρχοντο ἀέστως, ἀλλ' ὅτι θὰ διέμενον ἐκεῖ χρόνον τινά· ἂν δὲ εἶχον καλὰς ὁδηγίας παρὰ τῶν ἰατρῶν αὐτῶν θὰ διέμενον ἐν αὐτοῖς ἡμίσειαν καὶ μίαν ὥραν. Τούτου δὲ γινόμενον, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν πῶς αἱ ὥραι αἱ κατάλληλοι πρὸς λούσιν θὰ ἐπῆρχον διὰ τὸσον πολλοὺς ἀσθενεῖς.

Ἐν αὐτῷ ἐξελθόμεν τῆς ἀπορίας ἡμῶν ταύτης δὲν ἐγχεῖσθαι μακρὸν διάστημα χρόνου, διότι ἐκ τῆς νύκτα τὴν πρῶτην τῆς εἰς Λουτρακίον ἀφίξεως ἀρπνίσθημεν ἐκ φοβεροῦ θοοῦδου, ὃν ἐποιεῖ χορεία κυνῶν ὑπὲρ τὰ παράθυρα τῆς οἰκίας ἡμῶν. Σημειώσαν δ' ἐνταῦθα ὅτι οἱ κύριοι τῶν ἐνοικιαζομένων παρὰ τὰ λουτρά οἰκιῶν, τὸ μὲν διότι παραχωροῦσιν ὀλόκληρον τὴν οἰκίαν αὐτῶν εἰς τοὺς ἐξῆς, τὸ δὲ διότι πάσχουσιν ἐκ τῆς θερμότητος ἐν αὐταῖς, στρωνίζουσι τὴν νύκτα τὰ στρώματα ἢ μόνον μάλινά τινα ὑφάσματα παρὰ τὴν εἰσόδον καὶ κοιμῶνται ἐκεῖ οἰκογενειακῶς, θέτοντες ὡς φρουροὺς ἂν ἔχωσι, τοὺς κύνας αὐτῶν, οἵτινες ἀγνοοῦμεν πῶς, εὐρίσκονται διπλάσιοι τὴν ἀριθμὸν ἐκ τινος μέρους συναθροίζονται τὴν νύκτα. Ἐλθόντες δὲ, ὡς ἀρπνίσθημεν πρὸς τὸ παράθυρον, ἵνα μάθωμεν τὰ αἴτια τοῦ τόσοῦ τῶν κυνῶν θοοῦδου, εἶδομεν κάτωθεν τοῦ οἴκου ἀνθρωπίνας τινὰς σκιάς διερχομένας, αἵτινες ἦσαν κεκαλυμμένοι ἀπὸ κεραλῆς μέχρι πηδῶν διὰ μακρῶν ἐπενδυτῶν, καὶ εἶχον ὡς πρωτοπορείαν ἀνθρώπων κρατῶν τὰ φανῶν. Ὅπισθεν δὲ τούτων ὀλίγω μακρὰν καὶ ἄλλας σκιάς, ἀνὰ μίαν ἢ δύο ἐρχόμενας φανοφόροι καὶ αὐτὰς ἢ λαμπροφόροις. Ὁμοιοιοῦμεν, ὅτι τὸ ὄραμα τοῦτο ἀσθημά τι πλεῖστον ἐκπλήξως ἐνεποίησεν ἡμῖν ἐπειδὴ ὁμῶς ἐπὶ ποσειδείᾳ μὲν οὐδὲλας καυχόμεθα, ἢ δὲ προληπτικώτερος καὶ θεοσεβειμονία δὲν ἐνυπάρχει ἐν ἡμῖν ἐν μεγάλῳ κλείσαντες τὸ παράθυρον, ἐκοιμήθημεν ἐκ νέου.

Τὴν προίαν ὅπως ἀναγῆθηκε τὴν νυκτερινὴν ὄρασιν εἰς φίλον τινά καὶ περιεγράψαμεν τὰ εἰσινεῖ φάσματα, αἵτινα ἐπῆραξαν τῶν κυνῶν καὶ ἡμῶν τὴν ἡσυχίαν. Οὕτως, ἀφοῦ πολλὸν ἐβέβαλε διὰ

τῶν ἀπλότῶν ἡμῶν, ἐξήγησε τὰ ἀνεξήγητα, εἰπὼν ὅτι οἱ φανοφόροι αὐτοῦ καὶ λαμπροφόροι εἶνε ἀσθενεῖς ἐρχόμενοι κατὰ τὴν διορισμένην αὐτοῖς ὥραν, ὅπως λουθῶσιν· ἂν δὲ ἡ ὥρα αὐτῶν εἶνε ἢ τρίτη πρωϊκὴ, τοῦτο προέχεται ἀπὸ τοῦ ὅτι ἀσθενεῖς δὲν εἶναι πολλοὶ· ἐπειδὴ ἂν ἄλλη περιπτώσει τὰ λουτρά ἀρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἐπειδὴ ἐδυσκολοῦμεθα πῶς νὰ πιστεύσωμεν ταῦτα, ὁ ὁλοῦς ὡδήγησεν ἡμᾶς πρὸς τῆς θύρας τοῦ καταστήματος, ὅπου ἀνήρτηται πίναξ ἔχων σημεῖον ἐν τῷ ἐνδοματῶν βλῶν τῶν λουθῶντων ἀσθενῶν καὶ κατατεταγμένα ἀναλόγως τῶν ὡρῶν, καθ' ἃς ἕκαστος ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τοῦ σημεῖου ἐκείνου τοῦ λουτῆρος. Ἐκεῖ λοιπὸν ἐβεβαίωθημεν ὅτι, κατ' ἣν ἐποχὴν ἡμεῖς εὐρισκόμεθα ἐν Λουτρακίῳ, τὰ λουτρά ἤρχοντο πρῶτα τὴν τρίτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον, διόλον δὲ, ἂν καλῶς ἐνθυμώμεθα, μέχρι τῆς ἐκτῆς ἐσπερινῆς, καὶ ὅτι ἕκαστος τῶν ἀσθενῶν μόνον ἐπὶ μίαν ὥραν εἶχε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ λουτῆρος, κατὰ δὲ ταύτην ἐπέπευ νὰ ἐκδυθῆ καὶ ἐνδυθῆ καὶ νὰ λουθῆ.

Τοιαῦτα περίπου ἦσαν τὰ λουτρά τοῦ Λουτρακίου, τὰ ὅποια εἶδομεν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1879. Καὶ ἡ ἐντύπωσις, ἣν ἀρπξεν ἡμῖν, μετ' ὅλας τὰς προκαταλήψεις, δὲν ἦτο ἢ χαριστάτη. Εἰς τῶν σπουδαιωτέρων λόγων, οἵτινες ἐπῆραν ἡμᾶς ἐκεῖ, ἦν καὶ οὗτος, ὅπως ἰδίαις αἰσθήσεσιν ἀντιληθῶμεν τοῦ Luxeuil τοῦτου, τοῦ Castellamare ἢ τοῦ Baden-Baden τῆς Ἑλλάδος, περὶ οὗ εἶχονμεν πλείστα ἀκούσει. Ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ταύτης ἐνόησαμεν, πλὴν ἄλλων πολλῶν, διότι οἱ ἐπισημότεροι τῶν παρ' ἡμῖν ἰατρῶν ὀνοῦσι νὰ πέμψωσι τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν εἰς τὰ λουτρά ταῦτα. Καὶ, νῆ Δία φρονούμεν ὅτι καὶ ἡμεῖς εἰς τοσοῦτον τοῦλαχιστον ἐσωρονήθημεν ὥστε νὰ πεισθῶμεν τῇ γνώμῃ ἐκείνων καὶ οὐδὲν εἰ τῶν ἡμετέρων ἀσθενῶν νὰ πέμψωμεν ἄνευ μακρᾶς σκέψεως εἰς ἑλληνικὰ λουτρά, ἐπ' ὅσον ἢ κατὰ τῆς αὐτῶν δὲν βελτιωθῆ.

ΤΙ ΕΣΤΙ ΤΟ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ

Παραδοξολόγος τις δισεκέδασε κάμωνον πνυτοφόρους ὑπολογισμούς, ὅπως λάβῃ ἀκριβῆ γνώσιν καὶ πληροφορίαν τῆς ἀξίας ἐνὸς δισεκατομμυρίου φράγκων εἰς χρυσὸν καὶ ἀργυρον.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους ἐν χρυσοῦν δισεκατομμύριον ἔχει βάρος 322,580 χιλιογράμμων, καὶ ὄγκον δεκαεπτὰ περίπου κυβικῶν μέτρων. Ἐὰν ἐλασθῆ εἰς σύρμα, δύναται νὰ περιλάβῃ ἐντὸς αὐτοῦ τὴν γῆνιν σφαιράν, ὅσο ὅση

Ἐν ἀργυροῦν δισεκατομμύριον ἔχει βάρος κατ' ἐκατομμυρίων χιλιογράμμων, καὶ ὄγκον 477 κυβικῶν μέτρων. Ἐλαυνόμενον θὰ μετεβάλλετο εἰς σύρμα ἔχον διάμετρον τεσσάρων χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, ἱκανὸν δὲ νὰ περιβάλῃ τὴν γῆν.

Ὅπως μετακομισθῆ ἐν δισεκατομμύριον εἰς χρυσὸν, χρειάζονται ἐξήκοντα τέσσαρες ἀτμάματα

ἐπι-σχηματίζουσαι ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τετραρῶν
ἔχουσιν πηλὸς 400 μέτρων ἀποκρ 10 ἰσθ κώπις
ἐνὶ τῷ διέτακτάμω εἰνε εἰς ἀρσενίον, χρεῖ-
άζοντα χιλίαι ἀκτῆματα κω χωρητικότητος; πεντε-
πύθων (τοῦ γὰρ) ἐκάστη, αἱ τίνες θά εὐσηματίζον
ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τετραρῶν ἔχουσιν πηλὸς ἐξ
χιλίο μέτρων. ἀ κτηνοεχέ κτηνοεχέ ἀτ μεσοπικροπ

ΦΑΣΙΑΝΟΣ ΜΕ ΞΥΛΙΝΟΝ ΠΟΔΑ

Ἐν τῆν ἐπιστημονικῆ ἑρμηνείῃ ἀναγινώσκο-
μεν τὸ ἐξ ἑς ἀνάστατον

α. Ὁ κ. Βούλγαρι ἀνάστατος φυσιοφίης,
ἐγγυάται περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ἀκολούθου γενο-
θέντος. Χειροῦθαγός τις ἐκ τῶν οἴλων του ἀετοῦ-
βόν ἐν τῇ ἐροχῇ τὸ τελευταῖον θέρος. Πραματιῶν
δὲ ποτε εἰς τὸ δάσος, εὗρηκε φασιανόν, σφινε-
λημμένον εἰς παγίδα κωνίλων. Αἱ χαλύδονοι ὀ-
δόντες τῆς παγίδος εἶχαν θραύσαι τὴν κνήμην
τοῦ πτηνοῦ. ὁ δὲ χειροῦθγός φέρων μετ' ἐαυτοῦ
τὴν θράκην τῶν χειροῦθγῶν του, εργαλίου, ἀπέ-
καψε τὴν κνήμην καὶ τὴν ἀντικατέστησε μετ' ὕ-
λον λεπτοκαρύας, προστυχούσης μεταξὺ τῶν θά-
μων. Ἐπίδεδίσε τῆς κνήμης ὁ φασιανός ἀπο-
λόθη, καὶ τὸν τελευταῖον χειμῶνα ἀνευρέθη με-
ταξὺ ἄλλων πτηνῶν φονευθέντων ἐν τῷ κυνηγίῳ,
φέρων ἀκόμη τὴν ξυλίαν κνήμην, ἥτις βεβαίως θά
ἐχρησίμευσε μεγάλως εἰς τὸ πτοχὸν πτηνόν.

Κυρία 2
Ἔνακαί καὶ σκέφεις ἡρεκαὶ τοῦ δούκως

ΔΕ-ΛΛ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μεταφοράς Γ. Ζωγίου] 484.

Ἐν ὁσῷ τοῦ ἀνθρώπου τὴν καρδίαν ταράσσουσι
λειψανὰ παθῶς νεκρουμένου, κατακυριεύεται αὕτη
ὑπὸ πάθους νέου εὐκολότερον, ἢ μετὰ τὴν πᾶν-
τελῆ τοῦ παλαιοῦ πάθους καταπαυῖν.

485.

Οἱ ἐκ μεγάλων περιωλέντες παθῶν νομίζουσιν
ἑαυτοὺς καθ' ὅλον αὐτῶν τὸν βίον εὐτυχεῖς καὶ
δυστυχεῖς, δεῖτε ἀπ' ἡλλάγγαν αὐτῶν.

486.

Οἱ συμπέραντος καταπονηταὶ εἶνε πλείωτοι
τῶν φλόγου ελευθέρων.

487. α. νόσος ἐκ νόσος ἐκ νόσος ἐκ νόσος ἐκ νόσος
Ὁ αἰνός τοῦ νοῦ ὑπάρχει ἐκ τῶν ὄντων τοῦ σώ-
ματος αὐτοῦ 086, 555.

488. καὶ νοσῶν ἐκ νοσῶν
Ἡ γαλήνη καὶ ἡ σαραχῆ τῶν ψυχικῶν τοῦ ἀν-
θρώπου διαθέσεων κυρίως δὲν ἐξαρτώνται ἐκ τῶν
μεγάλων τοῦ βίου συμπεραμάτων, ἀλλ' ἐκ τῆς εὐ-
αρσῆ τοῦ ἢ δυσαρσῆ του φρονεῖν καὶ θεμελιων μι-
κρῶν περιστάσεων θ νοσημονικῆ θ νοσητῆ νοσητῆ
ἴσθ κώπις 489. οστῆτακὸς νοσῶν κώπις

Ὅσον κακοὶ καὶ ἀν' ὑποτεθῶσι οἱ ἀνθρώποι,
οὐδέποτε προλιπὲν νὰ πάλειψῶσιν ἀναφανδὸν τὴν
ἀρετὴν. Ὅσῳ δὲ ἀναλαμβάνουσι τὴν κατὰ δίω-

ξιν αὐτῆς, ἀποκρίνοντες ὅτι νομίζουσιν αὐτὴν ψευ-
δοῖ, ἢ ἀποδίδουσιν αὐτῇ κακοῦ σχήματά τ' νῶρεσθ

20. Παλλακίς ἐὶ ἄνθρωπος μετὰ πίπτει ἀπὸ τοῦ ἐ-
ρώτης εἰς τὴν φιλοδοξίαν, καὶ δέποτε ὁμοῦ ἐπαυρό-
χεται ἀπὸ τῆς φιλοδοξίας εἰς τὸν ἐρωτῆτα. 21
καυτῆ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα
καὶ νισποτ καυτῆ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μεταξὺ δ' αὐτοῦ πνευμάτων: ἢ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα
21. Ἢ θά κάμης ἀπόψε σὺ εἴ νὲ ἀπηνναγ εἴθε
νὲ ἴ: Πόττε. ἐθ ἴσθ καὶ ἐνίς κωπῆτακ ἴσθ ὀσο

22. Ἐγὼ εἶνε ἢ βραδεία μου ἀπόψε καὶ θά ἐξ-
έλθω. Ἐάν' ἂν μπόρης νὰ εὗρης κατ' οὐ καμμὴν πρό-
φασιν, διὰ νὰ εἶσαι εὐλεύθερος, πηγάϊνομεν μαζί εἰς
τῆς μουσικῆς καὶ εἰς εἰς τὴν κώπῆτακ εἴθ νισῶν ἴσθ

23. Καλὰ θά ἦτον, ἀλλὰ δὲν ἔχω καπέλλο, ναυ
24. Ἐκαὶ πὼς λοιπόν; Ἡ κυρά σου δὲν ἔχει κα-
πέλλο, ἔσθ καυτῆ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα
25. Ἐκαὶ πὼς λοιπόν; Ἡ κυρά σου δὲν ἔχει κα-
πέλλο, ἔσθ καυτῆ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα

Ἐπὶ τῆς κειψόρου: ἢ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα

26. Καὶ τί κάμεις, ὁ υἱός σου τώρα; ἢ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα

27. Εἶνε προσκεκολλημένος ὡς ταυρίας εἰς κα-
τάστημα τραπέζιτικόν.
Πρόσκεκολλημένος: ἢ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα
28. Προσκεκολλημένος τὸν ὄρα τους ταυρίας; ἢ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα
29. Πολὺ καλά κάμνουν, τούτο εἶνε τὸ φρονιμώτερον: ἢ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἡ λογικὴ κυβερνᾷ τὸν κόσμον: ἢ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα
Τούτο λέγεται, τούτο πιστεύεται, καὶ τούτο φαντάζει
ἄριστα ἐπὶ τοῦ χάριτος. Ἄλλα πράγματα ὁμοῦς
(καὶ τούτο εἶνε εὐτύχηλα παλλακίς) ἢ ἀνακολου-
θία διέπει τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα. Ἐκ
τῶν κλητικῶν ἀντιφάσεων, ἀς ἀναφέραμεν χά-
ριν παραδείγματός μίαν καὶ ὑπόμνη. Τίς δὲν φρίτ-
τεῖ, εἰάν τὸν εἶπη, νὰ συνδειπνήσῃ μετ' ὁν δῆ-
μιον, ὅστις κόπτεται τὰς κεφαλὰς; Καὶ ὁμοῦς ἀνευ
τῆς ἐλαχίστης δυσαρσῆς, παρακάθηται ἐκα-
στός τις εἰς τὴν τραπέζαν τοῦ ἀρχόντος, ὅστις
παραδίδοι τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς
χειρὰς τοῦ δητοῦ. Ἰουλιε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Πλοῦτός πῆγας καὶ γένος, ἔξοχον εἶνε σα-
νίδες, αἱ τίνες τὲ ὑποδοξιάζουσιν ἐν τῷ ὕδατι,
ἀλλὰ νὰ τὲ διδάξῳσι νὰ κηλυμῆς αἰσανίδες αὐ-
τά, δὲν δύνανται. ἢ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα
* Ὅς πρὸς τὸ πνεῦμα, εἶνε δυνατόν νὰ ὑ-
πάρξῳσι καὶ καλὰ ἀντήροφα, ἢ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα
* Ὅς πρὸς τὴν καρδίαν ὁμοῦς, μόνον τὰ πρῶτο-
τύπα ἔχουσιν ἀξίαν. Πᾶντα τὰ λοιπὰ εἶνε γελοιο-
γραφήα. ἢ ἀποδοξία εἰς τὸν ἐρωτῆτα, εἰς τὸν ἐρωτῆτα

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὰς νεωτάτας ἀπογραφὰς ὁ ὅλος
πληθυσμός τῆς Ἑβρώπης ὑπολογίζεται εἰς 311 ἐτ-
κάτομύρια καὶ 763,713 κατοίκους, διαμοιρα-